

Journal över arbetet med att notera *Trästolen*

Arbetsjournalen som följer är nedtecknad som den står i mina anteckningsböcker. Texten har redigerats väldigt lite och kommer rimligen framstå ganska esoterisk. Mycket av det jag skriver i min arbetsjournal kommer senare att strykas och om man är uppmärksam så finner man många felkalkyleringar och övriga misstag. Jag har med en metatext i efterhand kommenterat originaltexten från mina anteckningsböcker och försöker sammanfatta sjok när jag finner det nödvändigt. Originaltexten är skriven i kursiverad stil medan metatexten inte är kursiverad. Om man skulle finna det intressant så kan journalen med fördel läsas tillsammans med partituret.

		Grön	Röd	Blå
u	G			
d	C			
s	F			
c	A#			
b	D#			
t	G#			
a-u	C#			
a-d	F#			
a-s	B			
a-c	E			
a-b	A			
a-t	D			

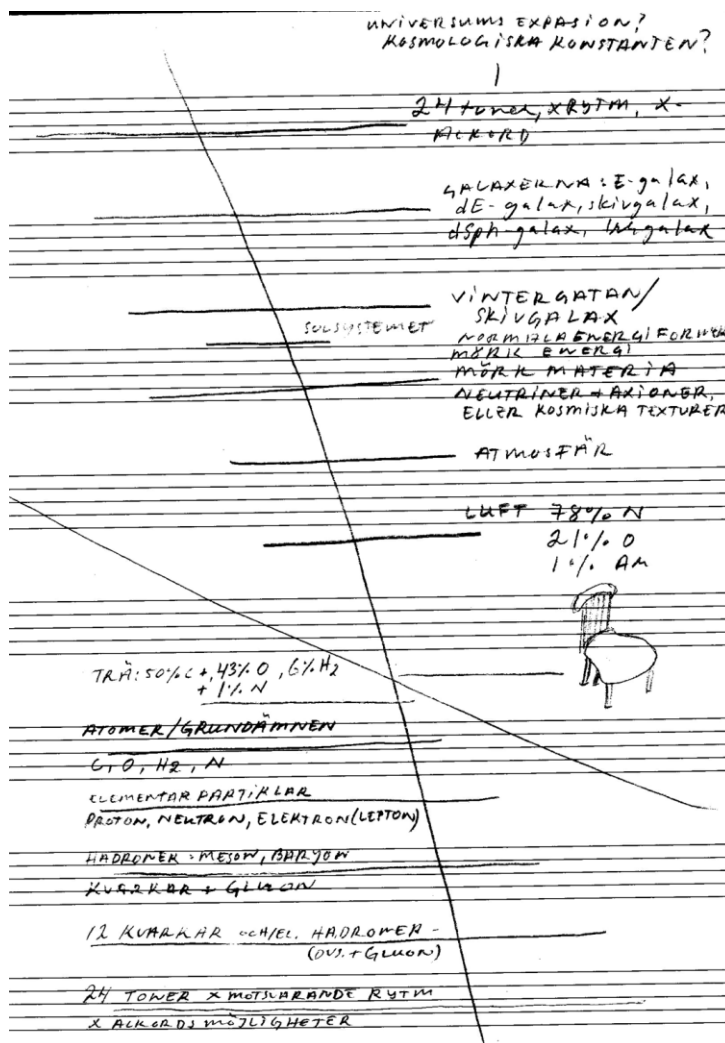
September-November 2011

Vid ett försök att översätta de sex kvarkarna och de sex anti-kvarkarna till tolv toner användes "kvintfall" för att avgöra "generations tillhörighet". Detta är fabricerat eftersom alla tolv toner har samma förhållande till alla andra toner och samma kvalitéer. Som en lycklig matematisk slump hamnar i det här systemet varje ton/kvark och ton/anti-kvark på ett tritonus avstånd i från varandra. De olika energiladdningarna representeras av "rytm-familjer". Enligt partikelfysiken stöter kvarkar av samma färg bort varandra medan olika färger attraherar varandra. Eftersom tolv ton-valörer vid denna översättning bara "styltades upp" efter en kromatisk skala med en godtycklig startpunkt vid tonen G så kommer stycket kunna transponeras hur som helst men fortfarande ha samma innebörders funktion. De tre "rytm-familjerna" är också antagna baserat på att de förefaller vara de mest karaktäristiska av de konventionella underdelningarna i västerländsk musik.

Leptoner byggs inte utav kvarkar alltså inte av de tolv tonerna, istället representeras de utav slagverk utan tonhöjd, i Elektronens fall utav en tonhöjdslös puls eftersom Elektronens roll i en Atom är "sammankittande". Gluoner (förmedlarpartiklar) binder kvarkar samman. Gluon = ackordrytm. När Mesonerna och Bayronerna "uppträder" fyller gluon i saknade toner för ackordet samt bestämmer ackordsrytmen. Dvs. Hadroner = ackord.

The image shows three staves of handwritten musical notation. The top staff is labeled 'PROTON' and contains two notes with stems pointing to the right. Above the first note is the handwritten text '2u = 1, 2u = !!'. Below the notes are two arrows pointing to the right, with the text '2 ol = ol. ol.' written below them. The middle staff is labeled 'NEUTRON' and contains a whole note followed by two groups of three eighth notes. Above the whole note is the handwritten text '2u = 0'. Below the eighth notes are two arrows pointing to the right, with the text '2 ol = ... 2 ol = ...' written below them. The bottom staff is labeled 'ELEKTRON' and contains a single pulse (a vertical line with a dot) on a staff with a double bar line at the end. Below the pulse is the handwritten text 'Elektron = 1 pulsslag'.

Hur många pulsslag är en tröstol? Hur lång kan en melodi vara för att fortfarande upplevas som ett objekt? Var det Igor Stravinskij som sa att en melodi uppfattas som ett objekt även fast den framförs i förhållande till tid?

Med kvarkarna, i det här fallet musikens minsta byggstenar funna så måste trästolen vara nästa steg. Arbetet börjar alltså i mitten. Hit siktar MAKRO och härifrån tar MIKRO vid, detta måste vara den enklaste och mest fruktbara startpunkten.

En trästol står på fyra ben: $\frac{4}{4}$ vilket skulle peka åt att stolen endast består utav fyra ben? Stolen har även en sits och en rygg. $\frac{6}{4}$ ger sex stycken pulsslag vilket kanske pekar åt sex stycken ben? $\frac{3}{4}$ går att dela in i $\frac{6}{4}$ vilket skulle representera de sex stoldelarna, men räknas och vilar fortfarande på 3 och inte 4. $4 \times 6 = 24$ - representerar de fyra benen på vilka stolen vilar. $\frac{24}{16}$ löser problemet eftersom vi hittat talet 24 som är delbart med 4 ($4 \times 6 = 24$) men ändå bara är en förfining utav $\frac{6}{4}$ ($\frac{24}{16} = \frac{12}{8} = \frac{6}{4}$) vilket är representativt för de sex stoldelarna.

Eftersom det här arbetet handlar om att skriva ut mig själv ur musiken mer än om musiken som jag skriver så har jag tagit den här typen av uträkningar, dessa nästan desperata försök att vara saklig, till hjälp.

Trästolen får representeras av ämnet trä. Trä består utav ca 50% C (-kol), 43% O (-syre), 6% H₂ (-väte) och 1%N (-kväve).

50% utav $\frac{24}{16} =$

43% utav $\frac{24}{16} \approx 10,32 x$

6% utav $\frac{24}{16} \approx 1,44 x$

1% utav $\frac{24}{16} \approx 0,24 x$

Vid översättningen av procentsatsen till $\frac{24}{16}$ måste vissa justeringar göras pga. den oprecisa räkningen. Som det ser ut nu fattas för att det verkligen ska vara en hel $\frac{24}{16}$ -takt. Lösningen på det problemet och eventuella andra problem av samma karaktär blir en förenkling där alla tal rundas av till hel och halvtal el. och . Detta ger:

C =

O =

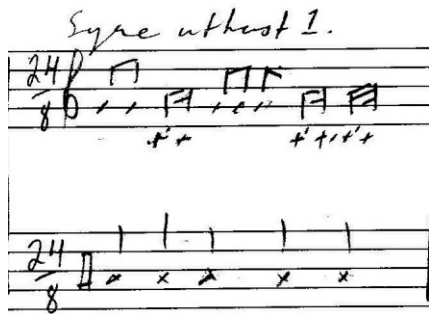
H₂ =

N =

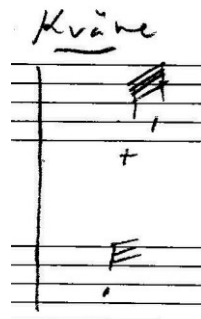
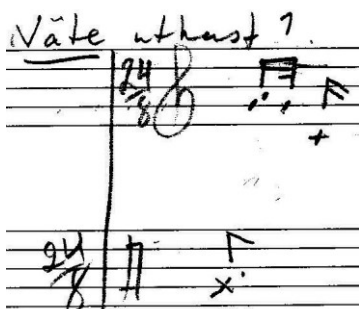
För att följa C-atomens struktur utav 6 Neutroner, 6 Protoner och 6 Elektroner, vilket i sin tur ger Gx6+Cx12 över 6 slag (-Neutronen byggs utav 1 u-kvark + 2 d-kvarkar, Protonen utav 2 u-kvarkar + 1 d-kvark, vilket enligt systemet som presenteras i tabellen i början av kapitlet ger Gx6+Cx12) i ett rakt - "ol", "ol" - rakt, rakt - punkt, punkt. - rakt, punkt. "ol" el. "ol" - punkt mönster på 12st 16-delars "yta", ger jag mig själv friheten att "slå ihop ex. Gx6 till där Gx1= . Jag passar även på att ändra $\frac{24}{16}$ till $\frac{24}{8}$. Alla värden följer samma logik vilket ger: = , detta för att slippa räkna med så korta notvärden. Denna förenkling bryter inte mot något tidigare eftersom $\frac{24}{8} = \frac{12}{4}$ fortfarande är delbart med både 4 och 6 samt att grundämnena bara tidigare getts -uppbyggnaden baserat på den antagna $\frac{24}{16}$ takten.

$G_N = 6 \times 6 + 12 \times 6$ över 6 slag
 $G_P = 12 \times 6 + 6 \times 6$ över 6 slag
 $18 \times 6 = 18 \times 6$ över 12 slag
 (6C=1, G=5)

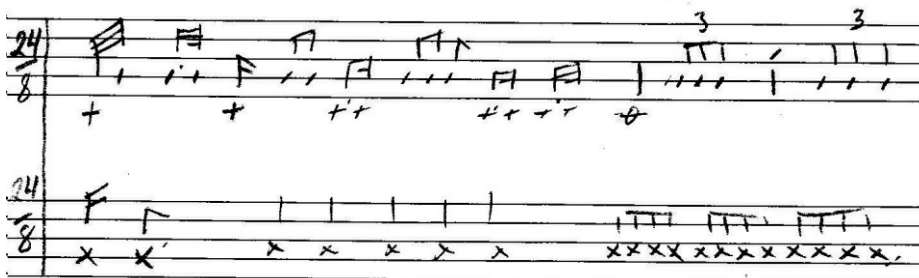
 - Detta utkast av
 - kol fyller alla kran
 i alla led.

Notera att ingen utav kvarkarna får samma värde inom de subatomära partiklarna, för att underlätta översättningen till musik. I C (-kol) så är en u-kvark = ♩ medan den i syre är = ♩. Kvarkarnas färger är också godtyckliga. Jag använder inom samma subatomär partikel inte två olika kvarkar av samma färg, men utöver det så följer det inte någon logik. På grund utav att Syre är 10x ♩ och att Syrets kvarkar ger 24+24 tvingades jag ge ♩ talet 4,8. Eftersom $5 \times 4,8 = 24$. Det samma gäller C (-d-kvark) fast applicerat på punkterad rytmik. Elektronerna gavs värdet ♩ = 1,6 eftersom pulsen önskas vara jämn. Dvs. ♩ x 10 = 16. En annan lösning hade varit t.ex. ♩ = 1,6. Men jag misstänker att Elektronen då inte hade uppfattats som puls. ♩ = 3,2 var då möjligheten eftersom utrymmet är 10x ♩. ♩ x 5 = ♩ x 10 samt $3,2 \times 5 = 16$.

På grund av Kvävetets lilla del i ämnet Trä kommer N för i melodin för att ge möjligheten att uppfatta N som ett för-slag. Det här utkastet av melodin "Trä/Trästolen" är i följande ordning: N - H2 - O - C:

Nu ger jag mig själv rätten att tolka den melodi som materialet Trä givit på grund av att en stol byggs utav människor med funktionalitet och estetik i åtanke. Detta, Trästolens melodi, är det enda parti där jag ger mig själv en sådan stor frihet. Melodin som materialet Trä ger blir det första steget efter ”Människans position” och rörelsen mot MIKRO. För att kunna tolka melodin måste MAKRO utformas så att stolen kan sättas i relation med oändligheten. Jag kommer alltså i ett senare skede ta mig friheten att tolka melodin efter de regler och lagar som gäller för vad människan känner som sant.

På samma sätt som MIKRO följs upp till kvarkarna kommer MAKRO att följas till Galaxer i pluralis. Det simultana framförandet av E-Galax, dE-Galax, Skivgalax, dSph-Galax och Irr-Galax. För att hitta en rimlig och så nära sanningsenlig linje mellan Trästolen-via-Galaxer till MAKRO (-dvs. transcendensen till oändlighet som kommer gestaltas av att 24 toner i stället för 12 framförs i så många rytmiska kombinationer som möjligt) som möjligt, kommer jag att utgå från Trästolen och försöka kartlägga MAKRO. Trästolen omges utav Luft. Luft består utav 78,1% (volymprocent) Kväve, 20,9% Syre, 0,9% Argon, 0,04% Koldioxid samt små mängder av ett stort antal gaser som här kommer att förbises. Luft innehåller dessutom mellan 3-15 %o Vattenånga som här får antas vara 0,6%. Luftens densitet är 1,29kg/m³ och avtar med höjökning så att vid 5km höjökninghar densiteten halverats. För att underlätta översättningen till musik antas Luft bestå utav: 78% Kväve, 21% Syre, 1% Argon. Koldioxid och vattenånga marginaliseras i denna förenkling bort. Melodin som representerar Trästolen bör alltså (-i en rörelse från MIKRO-via Trästolen-mot MAKRO, dvs. inverterad ordning mot för vad som kommer vara formen) ”falla in i” ett annat skeende; Luft.

Sammanfattningsvis så skapas först ett system där de musikaliska byggstenarna jag kommer använda mig av matchas med de fysiska byggstenarna. 12 toner = 12 (6+6) kvarkar. Eftersom den musikaliska formen bygger på rörelse genom rum så börjar musiken skrivas vid den punkt som resten av rymden förhåller sig till. Vid den punkten (Människans position) gäller även andra regler än för resten av rymden. Jag vill även påpeka att vissa av övergångarna mellan de olika stegen i rymden dessvärre inte bygger på annat än visualisering. Vid vissa tillfällen kommer crescendon eller diminuendon användas för att ge känslan av att någonting rent visuellt framstår större eller mindre osv. Det här kan framstå som tillkortakommanden, men är snarare logiska konsekvenser av det jag ämnat göra. Jag har, hur som helst, under processen tillåtit sådana här företeelser för att komma vidare. T.ex. fungerar alla crescendon i partiet B II – D I som fenomenet att något framstår större för oss ju närmre vi kommer. Stämmorna representerar här planeterna i solsystemet som vi närmar oss och rör oss förbi när vi rör oss mot jorden.

Gällande Luft så antar jag att $100\% = 3 \times \frac{12}{4}$ -takter, dvs. en takt på vardera sida av Träets melodi och en som "genomsyrar" själva Stolen. Notera att de tre ingångarna till det här arbetet består utav; 1. på fysiska grunder antagna översättningar till musik, 2. en sinnebild av arbetet tolkad till musik och 3. i sista ledet på musikestetiska grunder musik. De sista har än så länge bara förekommit i Stolens direkta närhet vilket är fördelaktigt eftersom det är "Människans position" och tillåts lyda under andra eller båda uppsättningar idé-regler. Eftersom Luft inte behöver presenteras som en melodi finns möjligheten att spela flera toner samtidigt. Detta skulle också göra övergången från Trä till Luft el. Luft-Trä mycket tydlig. Poängen är också stark eftersom samma byggstenar bygger de två nämnda ämnena så ton materialet kommer att vara det samma. I Luft har Elektronernas värden ibland övertydligt presenterats av de olika ämnen de hör till. Det kan berättigas av att en Elektrons roll är sammankittande och att när olika atomer sätts ihop och skapar molekyler så håller "en svärm" Elektroner ihop den sammansatta atomkärnan även i gasform, trots att molekylerna påverkas av temperatur. Gasformen fyller alltid helt ut det kärl den befinner sig i.

Luft-Atmosfär. Luft är den gasblandning som utgör Jordens atmosfär. Vid rörelsen Luft-Atmosfär kommer framför allt två skeenden uppmärksammas: att Luften densitet avtar och fler av Luftens gaser kommer att presenteras. Detta ger den ändamålsenliga paradoxen av en "in-zoomande" rörelse och en "ut-zoomande" rörelse samtidigt.

Rymd antas bestå utav antingen och/eller mörk energi, mörk materia, normal energi, rymdtextur. Här finns ett tillfälle för att välja en tydlig "ny riktning" i musiken. Den nya riktningen skulle troligen vara kontraproduktiv i förhållande till den initiala idén om alltings oändlighet eftersom en ny riktning skulle bryta mot det mönster som allting annat kommer följa. En tänkbar lösning kan vara att i det här skeendet "plocka fram" ett underliggande ostinato (ppp-fff), men det kräver det hypotetiska ostinatots ständiga närvaro genom hela stycket, eftersom det i så fall skulle representera mystiska värden så som den kosmiska konstanten, mörk materia, ännu inte kartlagda dimensioner. En ständigt närvarande oändlighetsfaktor. Detta riskerar att ta ut effekten av "styckets" form (dvs. rörelsen) och bli ett konstant förtag av utvecklingen. Den "enklare" lösningen bör vara att anta att Rymd består utav normal energi eller att uppmärksamma Rymdens ständiga expansion.

Vintergatan påverkas av hur Rymd kommer att utformas eftersom Skiugalaxens logik och uppbyggnad åtminstone i vissa skeden kommer vara "inbäddad" i Rymd. Vid referens till MIKRO hoppas jag kunna hitta likheter mellan Skiugalaxens struktur och Atomens.

Galaxerna inbjuds till en, om än inte lika allvarlig, liknande problematik som Rymdens. Det bör nog avvägas och balanseras hur många musiker som framför de olika delarna och byggstenarna eftersom vid ex. Passagen Vintergatan-Galaxer vore det mest naturliga att "ta in" fler musiker. Det kommer krävas en dynamik där antalet musiker varierar och inte bara växer. Det kan vara till gagn för paradoxen "in-zoomning – ut-zoomning" som bör bejakas "stycket" igenom. Det bör föras ett resonemang kring vilken eller åtminstone vilken typ av ensemble som ska framföra stycket, men detta resonemang kan fortlöpa parallellt med styckets utformning.

Stolens melodi blir en av de viktigaste och samtidigt en av de oviktigaste delarna av stycket. Stolen är objektet och "Människans position" så all rörelse relateras till stolen. Samtidigt så följer stolens melodi inte de regler som resten av musiken. Detta kan man visserligen också se som en förstärkning utav den "oestetiska hållningen". Det blir mer framträdande att musiken bygger på de idéer som den gör om motsatsen presenteras som en del av stycket. Jag kombinerar Luft och Trä för att precisera det skelett på vilket Stol melodin ska byggas.

The image shows a handwritten musical score for a piece titled "Stolens melodi". It consists of three staves. The top staff is for a woodwind instrument (likely flute or clarinet) in 4/4 time, with a key signature of one sharp (F#). The middle staff is for a string instrument (likely violin or viola) in 4/4 time, with a key signature of one sharp. The bottom staff is for a percussion instrument (likely snare drum) in 4/4 time, with a key signature of one sharp. The score is divided into two systems by a vertical line. The first system contains measures 1-8, and the second system contains measures 9-16. There are various musical notations including notes, rests, and dynamic markings. Below the staves, there are several paragraphs of handwritten text in Swedish, providing commentary and analysis of the music. The text discusses the relationship between the melody and the structure of the stool, the use of wood and air, and the overall aesthetic of the piece. The text is written in a cursive, handwritten style.

Uppmärksamheten ligger på att kring utformandet av och musikalisk estetiska. Här finns de olika uppfattningar LUFT och TRÄ. Här nämns uppfattningar TRÄ, men försöker att en trästol är uppbyggd av trä, i genomsnitt i STOLMELODIN. Eftersom LUFT LUFT/toner i vår position. Här LUFT som det är. Nej, LUFT bör komponeras 8-burna 8-burna strukturer studie C TRÄ

Stolen melodi används som visuella iakttagelser. Här nämns att LUFT och TRÄ är två positioner. Trä är i en stol bygger definitivt i genomsnitt, där LUFT TRÄ-strukturer även bygger in det som omger STOLEN eller positionen som ackompanjering för att förstå LUFT som LUFT finns, både 8-burna LUFT och TRÄ.

STOLENS MELODI UTkast 2

Melodin rör sig snabbt i början sen långsammare för att sluta i 3:an.

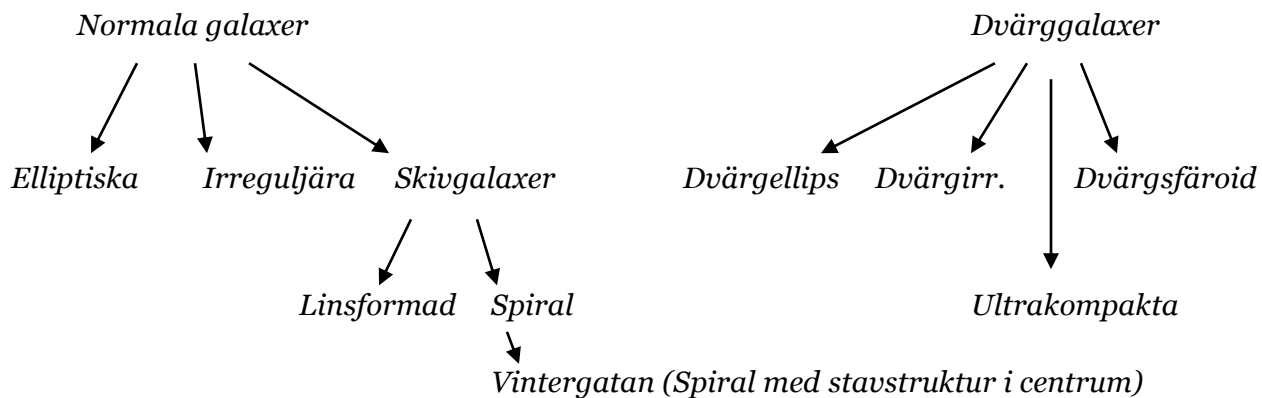
Vad gäller tonmaterial så finns musikalisk estetiska regler under vissa förutsättningar. Tonerna C och G är de toner som bygger innet trä och LUFT framkommer på betonade takt delar i melodin. Det vore tydligt om STOLEN i att säga kan "framträdande" ut LUFT (visuellaisering).

Vid ovanstående utkast av Trästolens melodi försumrades trä-strukturen mer eller mindre, men melodin började vid tonen C och slutade vid tonen G. Melodin rymmer ett visst mått sentimentalitet men är i första hand en "rakryggad" melodi.

Detta passar med min sinnebild av en trästol. För att arbetet ska kunna fortlöpa utan onödiga stopp, t.ex. skrivandet av stol-melodin som kan kräva tid att mogna, en annan typ av fokus och arbetet vid ett instrument, börjar jag nu med MAKROs yttersta steg innan de 24 tonerna; Galaxerna. Jag hoppas också att detta kan ge mig en bra bild utav hur många musiker som stycket skrivs för.

Sammanfattningsvis har nu rörelsen genom den grafiska figuren kartlagts bakifrån. För att bygga ett system via vilket jag kan skriva musik, började kartläggningen av formen vid de minsta beståndsdelarna (kvarkar), sedan byggdes formen upp längs rörelsen (Kvarkar – Subatomära partiklar (Proton och Neutron) + Elektron – Atomer – Trä). När ämnet trä tilldelats en inre logik kunde de första försöken till ”människan position” påbörjas, men på grund utav att det partiet ska särskilja sig från resten av musiken fortsatte kartläggningen sedan vid luft. Rörelsen kartlades vidare till MAKROS motsvarighet till MIKROS kvarkar: galaxerna. När formen står klar kommer nu arbetet med att ge alla steg i rörelsen musikalisk innebörd att börja.

Varje galax bör följa sin egen logik. GALAXERNAS HUVUDTYPER (något förenklat)

Elliptisk galax, en galax med regelbunden oval (ellipsoidisk) form. Inre strukturlöshet, i ett mer förfinat studium avslöjas stor formriktighet speciellt i centraldelarna som ofta innehåller stoftstråk och snabbt roterande gas skivor. Som helhet roterar den elliptiska galaxen långsamt och struktur bestäms i stället av stjärnornas slumpmässiga rörelser. Musikalisk form: bör upplevas ”oval” – haltande, medans stämmor” inuti” bör röra sig snabbt. Bör varje galax tilldelas 12 toner, eller bör 12 (el. 24) toner spridas ut över de 5 galaxytyperna som tas upp?

Irreguljär galax bör improviseras under föreskrifterna att logik, musikaliska linjer, upprepningar etc. bör undvikas. Detta pga. att den då byter skepnad för varje (hypotetisk) gång stycket framförs samt baserat på ett resonemang kring att om jag försöker notera något helt irreguljärt så finns fortfarande konsekvensen att jag kommer undvika reguljära mönster. Något jag tror en i stunden utförd improvisation kommer att misslyckas med, genom detta närmas sann irregularitet. Jag kan så att säga aktivt skriva in möjligheten för misslyckande och därav lyckande genom improvisation.

Eftersom jag nu står i akt med att börja skriva noter på papper kommer även frågorna kring längd och delarnas storlek i förhållande till "storformen" upp. Dessutom måste frågan ställas om vilken ensemble det hela gäller och vilka musiker.

Växelverkande galax: en galax vars form förvrids av tidvattenkrafter som uppstår i tät växelverkan med en granngalax. Ofta utvecklas bryggor mellan galaxerna och svansar som kan sträcka sig 100.000-tals ljusår ut i rymden. Växelverkan kan ha till följd att två eller flera galaxer gradvis närmar sig varandra för att slutligen smälta samman till en galax.

Eftersom strukturella mönster gällande galaxer blir generella och "i stora drag", tilldelas varje galax 12 toner. Det berättigas genom att en galax med största sannolikhet rymmer stoff nog att tilldela de 12 tonerna, återknytningen till MICROS kvarkar är också utav signifikans och bejakas därigenom. Undantag blir den irreguljära galaxen där endast möjligheten och inte påbudet av de 12 tonerna finns.

Stavspiralgalax: stavmönstret roterar som en stel kropp medan huvuddelen av stjärnorna i staven följer periodiska banor av olika former. Stavarna anses vara viktiga för upprätthållandet av spiralstrukturen i galaxen och bidrar till en ökad aktivitet i galaxens kärna.

Vid partiet GALAXERNA representeras en av varje huvudtyp, mer specifikt blir inte partiet. Så även fastän skiugalaxerna har många undergrupper så kommer bara stavspiralgalaxen tas upp som representant för skiugalaxerna osv. Galaxernas ljusstyrka regleras av ljudstyrkan i partiet så att när den irreguljära galaxen gör mf-pp så har både en irreguljär galax och en dvärg-irreguljär galax presenterats. På grund utav att jag för tillfället inte kan komma åt mer information gällande varken ultrakompakta dvärgar eller dvärgsfärofider så kommer de för tillfället dessvärre att strykas ur musiken. Detta blir en mycket tragisk gallring, men förefaller oundviklig om arbetet ska kunna fortlöpa.

Får pausering förekomma i musiken, exempelvis mellan de olika "passagerna"?

När GALAXERNA nedtecknats i noter fann jag inte mycket val annat än att låta stavs spiralgalaxen "hänga kvar" eftersom den representerar Vintergatan. I partiet VINTERGATAN sker rörelsen mot SOLSYSTEMET som ligger i närheten av vintergatans kärna. Därför faller stämmor som representerar stjärnor långt ifrån kärnan sakta bort under långa decresendon. En utav stämmorna i STAVSPIRALGALAX/VINTERGATAN representerar även Solen. Den stämman kommer vara kvar medan alla VINTERGATANs stämmor faller bort och sätts sedan långsamt in i ett nytt sammanhang; SOLSYSTEMET, där x antal nya stämmor "växer fram" ju närmre vi kommer. Allt i SOLSYSTEMET bör "rotera" runt "Sol-melodin". I förhållande till Solen följer planeterna:

(Solen)

Merkurius

Venus

Tellus (Jorden)

Mars

(Asteroider)

Jupiter

Saturnus

Uranus

Neptunus

Nästan all känd materia i solsystemet finns i Solen själv, vilket passar bra eftersom melodin som "hängar kvar" från VINTERGATAN, representerandes Solen, består utav 12 toner. Det blir, så att säga, en godtagbar höftning där "nästan all känd materia" blir "all känd materia". De olika planeterna bör som melodier och/eller stämmor nedtecknas efter två i min mening viktiga företeelser: Vilken materia de till störst del består utav och hur nära de är. Därmed även hur ofta de roterar runt, Solen. (Notera här att bara de 8 planeterna tas upp. För att inte "grumla till det" så sällas månar och småplaneter som Pluto bort.)

Planeternas rotation kring solen mäter jag i dygn. Jag låter varje ton (dvs. helnot) i Sol-melodin representera en utav 12 månader. Varje ton i Sol-melodin blir alltså 30 dygn (alltså blir ett år 360 dygn och alla månader 30 dygn, eftersom planet-melodierna ändå kommer skilja sig så i längd, kan jag tillåta det här).

MERKURIUS

Omloppstid runt Solen: 88 dagar = 10 slag (avrundat till närmsta 4:del). Mest utmärkande ämne: Järn

(Notera grova avrundningar vad gäller både omloppstid och ämnet.) Fe (-Järn) atomen består utav 26 Protoner, 30 Neutroner och 26 Elektroner vilket ger en melodi utav 56 G (tonen G), 60 C (tonen C) över 26 slag (kanske snarare indelat i 26 rytmiska delar).

MERKURIUS utkast 1 $(\frac{3}{xxx} = 8G) (\frac{1}{x} = 15C)$

(En melodi på tosking) 56 G 60 C 26 slag

De olika ämnenas Elektroner kommer inte kunna framföras på grund av hur jag har valt att utforma orkestern. Istället kommer Elektronerna, som en nödlösning, avgöra hur många toner (oberoende av tonlängd) som varje ämnes melodi innehåller. MERKURIUS kommer att påminna mycket om ex. LUFT, pga. att Järn och Luft består utav Protoner, Neutroner och Elektroner.

När planeterna under övergången "VINTERGATAN-SOLSYSTEMET" "växer fram", så gör de det i den här ordningen: Neptunus, Uranus, Saturnus, Jupiter, Mars, Tellus, Venus, Merkurius. Jag borde alltså ha börjat med Neptunus.

NEPTUNUS

Omloppstid runt Solen: 60200 dagar = 1254 slag (avrundat till närmaste 4:del). Utmärkande ämnen: Sten, Metall, Vatten, Metan, Amoniak (bortsatt från atmosfären). Sten=Berg. Alla bergarter förefaller innehålla följande ämnen i olika sammansättningar: SiO_2 , TiO_2 , Al_2O_3 , Fe_2O_3 , FeO , MnO , MgO , CaO , Na_2O , K_2O , H_2O , P_2O_5 , CO_2 .

SiO_2 (Chiseldioxid) = $(14P+14N+14E)+2x(8P+8N+8E)$, TiO_2 (Titandioxid) = $(22P+26N+22E) + 2x(8P+8N+8E)$

Al_2O_3 (Aluminiumoxid) = $2x(13P+14N+13E)+3x(8P+ 8N+ 8E)$, Fe_2O_3 (Järnoxid) = $2x(26P+30N+26E)+3x(8P+8N+8E)$

$$\text{FeO (Järnoxid -?) = } 26P+30N+26E+8P+8N+8E, \quad \text{MgO (Magnesiumoxid) = } 12P+12N+12E+8P+8N+8E$$

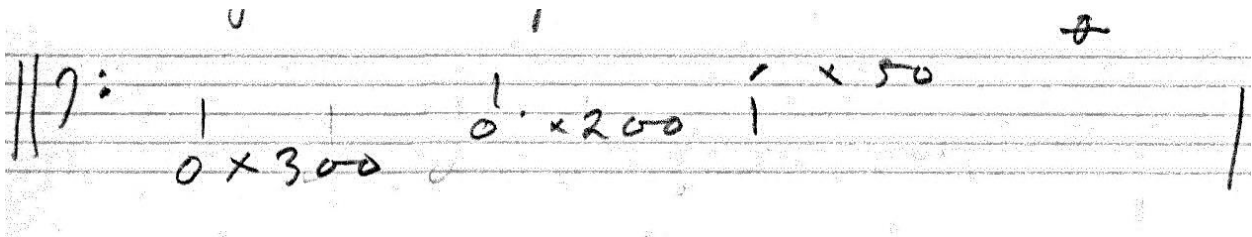
$$\text{MnO (Maganeseoxid) = } 25P+30N+25E+8P+8N+8E, \quad \text{CaO (Kalciumoxid) = } 20P+20N+20E+8P+8N+8E$$

$$\text{Na}_2\text{O (Natriumoxid) = } 2x(11P+12N+11E) + (8P+8N+8E), \quad \text{K}_2\text{O (Kaliumoxid) = } 2x(19P+20N+19E) + (8P+8N+8E)$$

$$\text{H}_2\text{O (Diväteoxid) = } 2x(1P+1N) + (8P+8N+8E), \quad \text{P}_2\text{O}_5 \text{ (Fosforpentoxid) = } 2x(15P+16N+15E) + 5x(8P+8N+8E)$$

$$\text{CO}_2 \text{ (Koldioxid) = } (6P+6N+6E) + 2x(8P+8N+8E)$$

Sten (=Berg) får alltså följande uppsättning: 1396 G + 1331 C över 487 toner. Vatten ($2P+2E+16P+16N+16E$) = 52G + 50 C över 18 toner. Metan (CH_4) ($6P+6N+6E+4P+4E$) = 26 G + 16 C över 10 toner. NH_3 ($7N+7P+7E+3P+3E$) = 27G + 24C över 10 toner. Neptunus ska alltså fördela 1557 G + 1481 C på 551 toner över 1254 slag. Det verkar alltså troligt att hela Neptunus serie av toner inte kommer att höras under framförandet. Det är dock inte av någon betydelse.

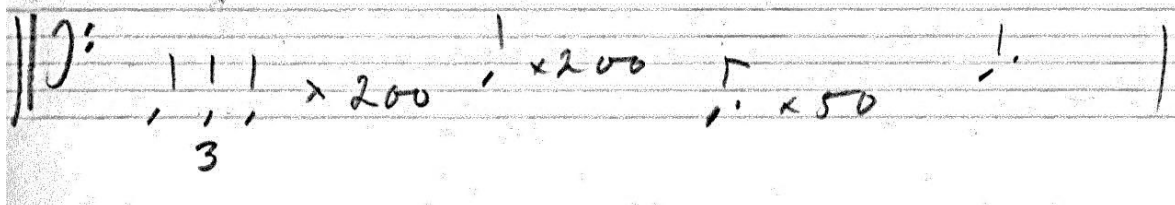

Med storleksordningen i åtanke kanske PLANETERNA inte bör starta förrän det sista decrescendo från VINTERGATAN börjat. När hela solsystemet "uppenbarat sig" bör planeterna göra cres. → tacet. Planeterna gör det i följande ordning: längst från Jorden, sen närmare osv. tills bara Jorden återstår. Då bäddas TELLUS (-melodin) in i RYMD för att sedan övergå till ATMOSFÄR.

URANUS

Omloppstid runt Solen: 30660 = 639 slag (avrundat till närmsta 4:del). Utmärkande ämnen: "Tros i hög grad likna Neptunus".

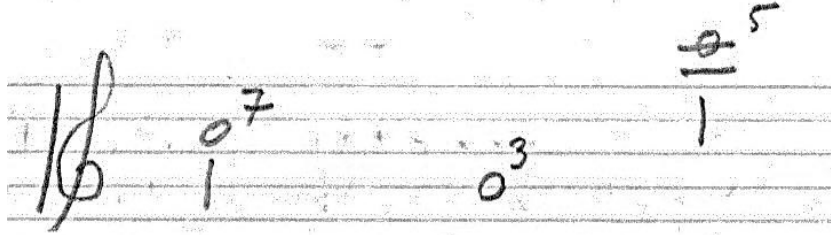
Uranus ska alltså fördela 1557 G och 1481 C på 551 toner över 639 slag.

SATURNUS

Omloppstid runt Solen: 10767 dagar = 224 slag. Utmärkande ämnen: Till största del väte och helium

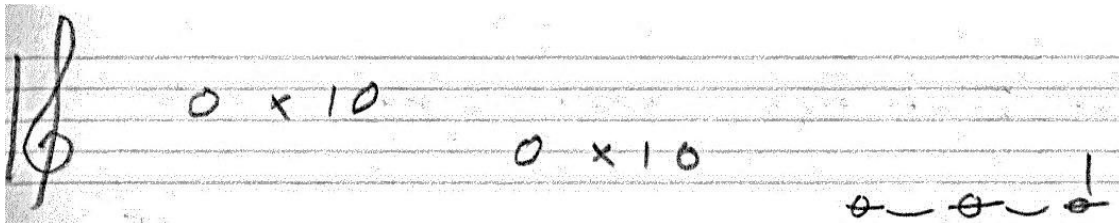
Saturnus serie fördelar 8 G + 6 C på 3 toner över 224 slag

JUPITER

Omloppstid runt Solen: 4329 dagar = 90 slag. Utmärkande ämnen: till 95% väte och helium (dvs. väte och helium)

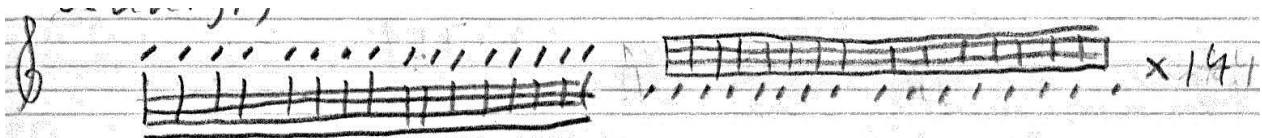
Jupiter fördelar 8G + 6 C på 3 toner över 90 slag

MARS

Omloppstid runt Solen: 687 dagar = 14 slag. Utmärkande ämnen: Sulfatrika bergarter, stenar (ger bergarter se Neptunus)

Mars ska fördela 1396 G + 1331 C på 487 noter över 14 slag.

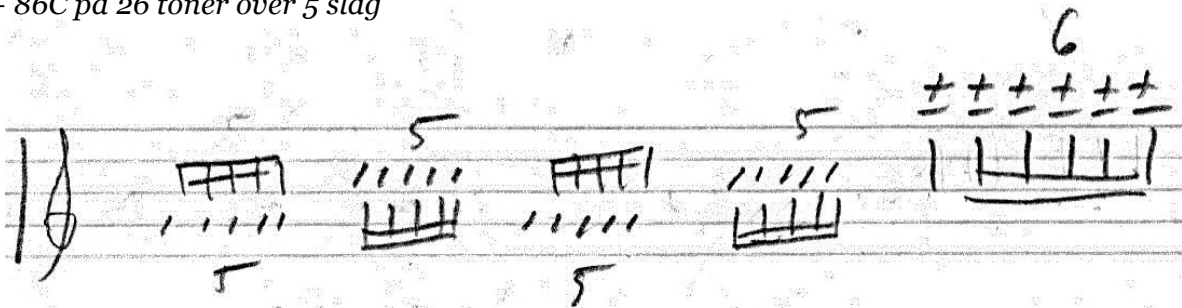
TELLUS

Omloppstid runt Solen: 365 dagar = 8 slag. Manteln sägs utgöra 67 % av jorden. Manteln består mest av järn och magnesiumrika mineraler (förenklas mycket grovt till järn). Tellus fördelar 82 G + 86 C på 26 toner över 8 slag.

VENUS

Omloppstid runt Solen: 224 dygn = 5 slag. Ämnen (tycks likna Jorden). Venus fördelar 82 G + 86C på 26 toner över 5 slag

Vid arbetet med att konkret översätta de olika stegen i rörelsen till noterad musik uppstod problem. Som föregående utdrag ur arbetsjournalen visar så löses de flesta av dessa problem genom godtyckliga förenklingar, hela tiden berättigade av att korrektheten i uträkningar och fakta inte är poängen med arbetet. Det system jag har använt för att "översätta" Solsystemets planeter till noterad musik är ett system som blir väldigt esoteriskt, men i princip så utgörs planet-"serierna" (dvs. planeterna i musiken) utav två kriterier:

1. Hur långa de är. Det utreds genom att beakta hur många dagar de tar för dem att rotera runt Solen och sedan ställa det i förhållande till "Sol-melodin" (som de ska rotera runt). Jag har givit en helnot värdet 30 dygn. Solen-melodin består av 12 helnoter, alltså 360 dygn och tar 48 slag att rotera runt. Så eftersom Merkurius ex. tar 88 dygn att rotera runt Solen så gör det Merkurius "serie" ungefär 10 slag lång. I själva verket borde det gör Merkurius serie exakt 11.733333... slag lång, så en rimligare avrundning borde vara till 12 slag i det här fallet? När man vid vidare undersökning av dessa uträkningar ser att Tellus som roterar runt Solen på

365 dagar representeras av en serie som är 8 slag så verkar det som att något inte stämmer. Eftersom jag nu, nästan sex månader efter att ha skrivit musiken och journalen, förhåller mig själv som åskådare av en redan noterad musik och arbetsjournal, så kommer jag inte göra några ändringar, utan bara notera att det ser inkorrekt ut. Det påverkar ändå inte arbetets grundsyfte.

2. Vilken materia som planeten utgörs av. Det utreds genom att främst via uppslagsverk ta reda på vilken materia som procentuellt till majoritet utgör planeten. Sedan hur den materians atomer ser ut (dvs. hur många Protoner, Neutroner och Elektroner den innefattar) och vidare vad det ger för Kvarkar (alltså toner). Tidigare under arbetet så hade Elektronerna rollen av puls gentemot en av Kvarkar bestämd melodi. I fallet ed planeternas materia har Elektronerna fundamentalt bytt skepnad och bestämmer istället hur många toner, oberoende av ton-värde, som melodin byggs av, vilket igen vittnar om godtyckligheten i det här arbetet. Eftersom Elektronerna bestämmer ton-mängden så kan inte längre mängden Kvarkar göra det. Kvarkarna blir då istället ett värde i ett väldigt oprecist system som egentligen bara på ett ungefär avgör hur stor del av (av Elektronerna redan givna mängd) tonerna som kommer utgöras av vilken tonhöjd:

15 576 och 1481 C på 551 toner är när 1254 slag

$$\begin{aligned}
 300 \times d &= 600 \\
 200 \times d' &= 600 \\
 50 \times d'' &= 250 \\
 1 \times d''' &= 4
 \end{aligned}$$

ut ger 15576 = $0 \times 300 + 1 \times 50$ och $C \ 0' \times 200 + 0$
och får exempelvis serien

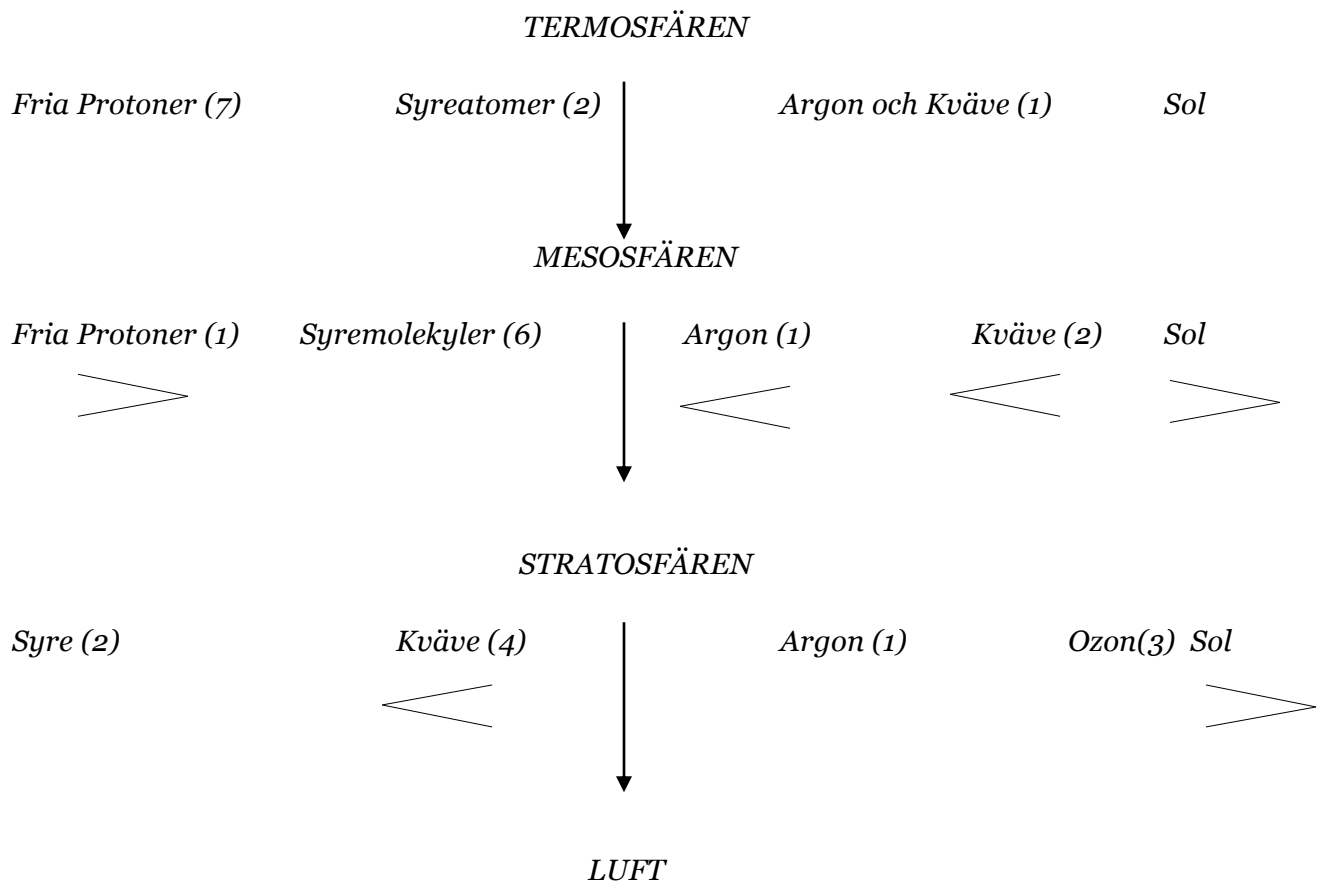
The musical notation shows a sequence of notes on a staff. The first note is a quarter note with a stem, labeled 0×300 . The second note is a quarter note with a stem, labeled 0×200 . The third note is a quarter note with a stem, labeled 1×50 . There are also some smaller notes and beams between these main notes.

När SOLSYSTEMET är nedtecknat och problemet med RYMD tornar upp sig, så provar jag med ett mer filosofiskt än fysiskt grepp. "Tystnad" vore tänkbart eftersom det drar uppmärksamheten till de ständigt närvarande ljuden (rymd som ständigt närvarande), men det skapar problematik eftersom det finns en poäng i att Jorden "bäddas in i" rymd. Om rymden är "tystnad" (som ju all musik troligen "bäddas in i") kommer troligen TELLUS-serien bara uppfattas som pauserad.

Här bollar jag mellan tre förhållanden gentemot musiken jag skriver. Dels det ”konkreta” förhållande jag försöker ha till vad som närmast kan beskrivas som formaliserad musik. Dels ett visualiserande, musikpoetiskt, kanske till och med kvasi-impressionistiskt grepp där jag skriver att Jorden ska ”bäddas in i rymd” osv. Slutligen förhåver jag mig på hur jag tror att ”tystnad” kommer uppfattas av en åhörare. Dessa resonemang borde ha utretts betydligt mycket mer än vad de här har gjorts.

Ad lib. ppp, ”Noise only” kan i sammanhanget betyda nästan vad som helst vilket får vara en representant för den relativa okunskapen kring rymd. Skillnaden mellan tonhöjdslös improvisation och resten av stycket får vara tillräcklig.

Rymd, atmosfär – det interplanetära rummet. Rymdens ad lib. bör övergå i ATMOSFÄR. TELLUS-serien bör fortlöpa fram till LUFT-TRÄSTOL eftersom den fortfarande är ”i sikte”. Atmosfären består till mer än 99,9% utav Kväve, Syre och Argon, därför kommer dessa ämnen utgöra ton-materialet. Solens UV-strålning absorberas utav atmosfären, alltså bör Sol-melodin i största möjliga mån avspegla det skeendet. Atmosfärens delas in i Termosfär, Mesosfär och Stratosfär. I Termosfären absorberas UV-strålning med en våglängd kortare än ca.190mm, varvid Kväve och Syre molekylerna sönderdelas och joniseras. Mängden Argon minskar snabbt med ökande höjd. Syremolekylen sönderdelas och atomärt syre bildas (vars mängd i relation till Kväve växer med höjden). I de yttersta delarna av Termosfären där den övergår i det interplanetära rummet minskar mängden syre medan mängden väte i form av fria protoner succesivt ökar. Under övergången RYMD-ATMOSFÄR kommer x-antal av ad lib.- stämmorna ombudjas att ”plocka upp” en varsin ton från Sol-melodin. Detta är då interplanetärt stoft. Dessa toner roteras sedan runt TELLUS-serien och överges när ATMOSFÄR tar vid.

Luft består också utav Kväve, Syre och Argon precis som atmosfären. Händelseförloppet ATMOSFÄREN-LUFT bör alltså i princip bara vara en "avskalning" utav Sol-melodin och utveckländet via schemat ovanför av LUFT-serien. Högst 3 musiker till övers för STOL-melodin

Siffrorna inom parantes i ovanstående schema markerar hur många musiker som kommer ansvara för de olika delarna. Underförstått fortsätter samma musiker att framföra Sol-melodin, som denne nu gjort sedan GALAXERNA. Antalet musiker som kommer framföra musiken (12st) har bestämts men inte tecknats ned i arbetsjournalen.

Ca hälften utav Solens strålar når jordytan. Jag plockar succesivt bort de 6 toner som enligt kvintcirkeln ligger längst från tonerna G och C (eftersom vi nu närmar oss Jorden där allt tycks byggas utav Protoner, Neutroner och Elektroner, som i sin tur byggs utav Upp och Ner kvarkar, dvs. tonerna G och C). I atmosfären "gestaltas" procentatsen av de olika ämnena utav hur många stämmor som framför dem. Argon växer sig aldrig större än en stämma även fast det procentmässigt växer närmre Jorden detta pga. att Argon är en så liten del av atmosfären. (Märk att $2xO = O_2$ (syremolekyl) och att $3xO = O_3$ (Ozon).). Fria Protoner har bara anvisningar om tonhöjderna eftersom en fri Proton inte cirkuleras av någon Elektron som tidigare fungerat som puls och/eller rytm indikator.

December 2011

Arbetet med att notera TRÄSTOLS-melodin har visat sig mycket svårt och jag "tappar fotfästet" varje gång jag försöker blanda in musikalisk estetik i arbetet. Jag upplever att jag blir desorienterad när de två världarna möts. Det verkar som om jag kommer behöva fortsätta arbetet efter TRÄSTOLEN utan att skriva melodin, direkt vid TRÄ, för att sedan återkomma till TRÄSTOLEN. Samtidigt blir det problematiskt eftersom vissa aspekter av melodin, t.ex. vem/vilka som kommer framföra den etc., kommer påverka TRÄ

Slutet av December 2011 - Januari 2012

Trästolen är en nonsensbetäckning utav gestaltandet av människans position! Positionen inte (!) objektet är i fokus. Därför tar jag in starka, för resten av stycket främmande, element av "känsla" och upplevelse av tid! Människans position och så också Trästolen är estetisk. Det är inte naturen, utan artefakten trästol som utgör den här delen av musiken.

Efter TRÄSTOLEN kan de tidigare förhållandena och tankarna lämnas, LUFT-TRÄ sker så att säga utanför det som faktiskt framförs. Vi får istället LUFT-TRÄSTOL vilket är godtagbart i proportionsförhållandena och om TRÄSTOLEN nu ska vara insprängd i musiken. TRÄ-serien är kort och så kommer "sönderfallet" (egentligen "in-zoomandet", eller kanske rörelsen "förbi och emot") till GRUNDÄMNENA stå i fokus. När TRÄ-serien framförts presenteras den så utav fyra stämmor (C, O, H₂, N) och en slagverksstämma utan distinkt tonhöjd (Elektroner). TRÄ-GRUNDÄMNEN/ATOMER blir ett väldigt kort inslag i stycket och jag kan inte undvika att oroa mig för en formmässig obalans.

Oron för formmässig obalans är naturligtvis en estetisk oro. Det oron förtryck i förmån för tilliten till uppgiften och försöket att göra något anti-estetiskt.

Å andra sidan är LUFT (på andra sidan TRÄ) lika kort. När atomerna lämnas slutar även C och G dominera. Ett problem med att gestalta de subatomära partiklarna kan vara att de i många fall är Hadroner som ska komma efter. Det blir så att säga lätt att begå ett förtag (eftersom Protonen och Neutronen är exempel på Bayroner som är en undergrupp till Hadroner). En formmässig obalans är också förestående. Samma logik som tidigare applicerats på GALAXERNA-VINTERGATAN där VINTERGATAN som en del av GALAXERNA helt enkelt fortsätter "solo" kan även vara lösningen här.

Igen så står jag inför paradoxen av att något blir mindre och större på samma gång. En, två eller tre Hadroner bör alltså fortsätta vidare. Sedan spelas alla 12 toner och blir sedan MICRO.

Mesonen består utav en kvark och en antikvark sammanbundna utav Gluoner. Alla Mesoner är instabila, samma kombination kan ge olika Mesoner. Baryoner byggs upp utav tre Kvarkar, sammanlänkade utav Gluoner. Till Baryonerna hör Nakleonerna (dvs. Protonen och Neutronen). Endast färgneutrala Hadroner är tillåtna, det ger att i en Meson så måste Kvarkens anti-Kvark ha motsvarande anti-färg. I Baryonerna måste de tre Kvarkarnas färger tillsammans ge ett färg neutralt tillstånd (enligt de regler som gäller för kombinationer av färger). Varje instrument/stämma får representera en Kvark eller Gluon. Det ger en kombination av ex. 2 Baryoner och 3 Mesoner. Ett annat alternativ vore att först presentera fyra Baryoner och sedan Mesonerna, men det skulle inte vara helt trovärdigt. Ett tredje alternativ (det mest innefattande alternativet) är 3 Baryoner, 1 Meson, 1 Lepton eftersom den ojämna fördelningen som 3 Baryoner poserar öppnar möjligheten för en Lepton som klassas som Elementarpartikel. Den här kombinationen är den enklaste och mest innefattande. De Mesoner vars uppbyggnad jag lyckats tillägna mig är K-Meson (= S-Kvark + anti-S-Kvark) och J/Psi-Meson (= C-Kvark + anti-C-Kvark). De Baryoner var uppbyggnad jag lyckats tillägna mig är Xi-hyperon (= U-Kvark + 2st S-Kvarkar), Proton (= 2st U-Kvarkar + D-Kvark) och Neutron (= U-Kvark + 2st D-Kvarkar). Eftersom jag nu har två kända Mesoner låter jag Piano och Slagverk 1 (Marimba) bli höger + vänster hand, så möjliggörs: 2 Mesoner, 3 Baryoner och 1 Lepton.

Det finns 6 olika Leptoner och 6 respektive anti-Leptoner: Elektron, Elektronneutrino, Myon, Myoneutrino, Tau, Tauon och Tauneutrino. De stabila Leptonerna är Elektron, Elektronneutrino, Myoneutrino och Tauneutrino. De två återstående Leptonerna sönderfaller enligt: Myon – Myon + Elektron – anti-Elektronneutrino + Myoneutrino, och: Tau, Tauon – Tau, Tauon + Tauneutrino – Mesoner. Leptonernas olika rytmer kommer att antas "ur luften" precis som Kvarkarna. Elektronneutrino, Myoneutrino och Tauneutrino har en mycket liten massa, de andra förljer i storleksordning (från minst till störst) Tau, Elektron, Myon. För att avgöra rytmerna delar jag först ut rytmer till de som finns i sönderfallen. Myons sönderfall sker på 0,000022 sek och Taus sönderfall sker på 0,00000000029 sek. Det sker alltså så fort att det i princip blir omöjligt att arbeta med i akustisk musik.

Jag gör de olika Leptonerna rytmerna:

The image shows six staves of handwritten musical notation. The first three staves are for leptons (l, e, tau) and the last three for anti-leptons (anti-l, anti-e, anti-tau). Each staff contains rhythmic patterns with notes, rests, and accidentals, along with some numerical annotations like '3' and '7'.

För att sedan bestämma anti-Lepton-rytmerna använder jag mig av samma material som i Lepton-rytmen, men spegelvänder den. De ostabila Leptonerna följs alltid utav sitt sönderfall. Tau-Leptonens sönderfall innefattar en Meson vilket löses genom uppmaningen "at least 2 tones" (Slagverk 2 som kommer framföra Leptonerna måste i vilket fall ha minst två trummor stämda till distinkta toner). Hadronernas rytmiska aspekter löses genom ad lib. tutti. Vid Baryonerna (där fler än en musiker samspelar) utses en av musikerna till rytmisk gruppdirektör.

Delen på MICRO-sidan av TRÄSTOLEN blir ett steg kortare än MAKRO-sidan, men det är oväsentligt. De sex Kvarkarna och dess anti-Kvarkar tar upp hela ensemblen. De förekommer i tre olika färger och de olika färgerna attraherar varandra. Kvarkarna är uppdelade i tre "generationer" som ensemblen också delas i? Anti-Kvarkarna har även antifärgvärden så ex. röd-U blir anti-röd-anti-U. Eftersom Slagverk 2 kommer behöva spela tonerna G och C under ATMOSFÄREN så tilldelas Slagverk 2 en av de tonerna även under Kvarkarna (eftersom det betyder att två trummor ändå redan måste stämmas till tonerna C och G). Alla Kvarkar i alla färgvalörer med sina respektive anti-Kvarkar och deras antifärger framförs av hela ensemblen. För att alla tänkbara kombinationer dvs. en serie på 12 toner, ska klinga krävs enligt min preliminära uträkning någonstans runt 17424 tillfällen (12x11x12x11).

2 3 1	2 3 1	
3 1 2	3 1 2	
1 2 3	2 3 1	11
2 3 1	3 1 2	11
3 1 2	1 2 3	11
A 1 2 3	A 2 3 1	
A 2 3 1	A 3 1 2	
A 3 1 2	A 1 2 3	
A 1 2 3	A 2 3 1	
A 2 3 1	A 3 1 2	
A 3 1 2	A 1 2 3	

om skivan 1 ska spela färg 1
 mot alla de övriga 22 kombinationer
 mena med H.H.H. 1 så hävs
 (2 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12) → 1 3 2 4 5 6 7 8 9 10 11 12
 → 2 4 2 3 5 6 7 8 9 10 11 12 → 1 5 2 3 4 6 7 8 9 10 11 12
 → 3 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 → 1 2 3 4 6 7 8 9 10 11 12
 → 4 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 → 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
 → 5 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 → 1 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
 → 6 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 → 1 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
 → 7 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 → 1 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
 → 8 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 → 1 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
 → 9 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 → 1 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
 → 10 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 → 1 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
 → 11 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 → 1 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
 → 12 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 → 1 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

$11 \times 12 \times 11 = 12 =$
 213456789101112

om alla tillåtna kombinationer utav en serie på 12 toner
 ska framföras så hävs enligt min kombinationstabelle om inte helt
 tillräckligt för att kunna spela 17.4.24
 tillfyller (12x11x12x11) om ett H.H.H.

är i 7 slag så hävs också 17.4.24 slag
 eller exempelvis 4356 H.H.H.

Det blir en väldigt lång presentation
 för att presentera alla kombinationer
 och är kanske inte det mest fruktsamma sättet
 bara sätta alla presentera Kvarkarna.

De olika färgerna attraherar varandra vilket kan bilda en kedja
 utav 1-2-3-1... exempelvis en annan kombination än 1-3-2-3-1 osv.
 vilket leder tillbaka till 11x12x11x12 problematiken.

Eftersom de 12 tonerna eller "smakerna" kommer framföras
 så kan jag kanske istället bara se till de tre färgerna
 och deras 3 antikvarier. Detta skulle ge en enklare serie om 123, 132, 213, 231 osv.

Ex. 4356st $\frac{4}{4}$ -takter. Det blir en väldigt lång passage bara för att presentera alla kombinationer och är kanske inte det mest fruktsamma sättet att presentera Kvarkarna. De olika färgerna attraherar varandra vilket kan bilda en kedja eller cirkel utav 1-2-3-1-2 osv. vilket leder tillbaka till 11x12x11x12 problematiken. Eftersom de 12 tonerna eller "smakerna" kommer framföras så kan jag kanske istället bara se till de tre färgerna och deras tre antikvarier. Detta skulle ge en enklare serie om 123, 132, 213, 231 osv. med sin anti-serie (123, 132, 213, 231 osv.). Man skulle kunna tänka sig ett förlopp där 6 kedjor + 6 anti-kedjor pågår samtidigt:

123123 osv.
231231 osv.
312312 osv.
132132 osv.
231231 osv.
213213 osv.
anti-123123 osv.
anti-231231 osv.
anti-312312 osv.
anti-132132 osv.
anti-321321 osv.
anti-213213 osv.

Det här verkar vara den mest fruktbara och rimliga lösningen och för mig vidare till MICRO.

MACRO/MICRO börjar/uppgår -i oändligheten vilket ska gestaltas genom att alla 24 toner (kvartstoner) framförs i alla rytm-familjer. Om dirigenten tillåts lyfta fram toner pp-ff och påmana rytmerna så betyder det att allt styrs av en övergripande kraft –vilket inte är helt förenligt med idén om att detta ska gestalta oändligheten (inte nödvändigtvis ur ett religiöst perspektiv). Om istället alla musiker ansvarar för framträdandena så närmas en mycket mindre tydlig struktur. Dirigentens roll blir, hur som helst, mycket avgörande i och med att alla "cues" ligger på dennes axlar.

För att inte riskera att vissa instrumentgrupper framstår som tydliga intervall (ex. Trp. 1 A, Trp. 2 D) så försöker jag ödelägga sådana möjligheter genom att låta dem ligga små sekunder ifrån varandra. Jag försöker öppna för att Röst 1 och Röst 2 ska kunna relatera till Trp. 1 och Trp. 2. De rytmiska familjer som jag kommer presentera är Raka-rytmer, Punkterade-rytmer, Triol och andra -oler (ex. kvintol). De blir en mer än de familjer som gestaltar Kvark-färgerna. Jag delar ut en rytmcell per instrument och inte per ton eftersom ex. Slagverk 1 (Marimba) ska slippa hamna i den tekniska problematiken att behöva spela 6 olika rytmer samtidigt. En liknande problematik tillfaller Piano som kommer stöta på problem med sina E-bows om mer än en ton ska spelas staccato samtidigt som de andra ligger sostenuto med hjälp av E-bows.

De övriga inläggen i arbetsjournalen behandlar bara praktiska funderingar kring uppställandet av det handskrivna partituret och kommer inte att tas upp i den här bilagan.